पाण्डवानीकिनीमध्यमाससाद विशाम्पते । ततः सात्यकिभीमौ च पाण्डवश्च धनञ्जयः ।
द्रुपदश्च विराटश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । भीमघोषैर्महावेगैर्म्मर्म्मावरणभेदिभिः ।
षडेतान्निशितैर्भीष्मः प्रविव्याधोत्तमैः शरैः । तस्य ते निशितान् बाणान् सन्निवार्य्य महारथाः ।
दशभिर्दशभिर्भीष्ममर्द्दयामासुरोजसा । शिखण्डी तु महाबाणान् यान्मुमोच महारथः । ५५८
ते भीष्मं विविशुस्तूर्णं स्वर्णपुङ्खाः शिलाशिताः । ततः किरीटी संरब्धो भीष्ममेवाभ्यधावत ।
शिखण्डिनं पुरस्कृत्य धनुश्चैव समाच्छिनत् । ते भीष्मधनुषश्छेदं नामृष्यन्त महारथाः ।
द्रोणश्च कृतवर्म्मा च सैन्धवश्च जयद्रथः । भूरिश्रवाः शलः शल्यो भगदत्तस्तथैव च ।
सप्तैते परमक्रुद्धाः किरीटिनमभिद्रुताः । तत्र शस्त्राणि दिव्यानि दर्शयन्तो महारथाः ।
अभिपेतुर्भृशं क्रुद्धाश्छादयन्तश्च पाण्डवं । तेषामापततां शब्दः फाल्गुनस्य रथं प्रति । ५५८५
तं शब्दं तुमुलं श्रुत्वा पाण्डवानां महारथाः । अभिधावन् परीप्सन्तः फाल्गुनं भरतर्षभं ।
सात्यकिर्भीमसेनश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । विराटद्रुपदौ चोभौ राक्षसश्च घटोत्कचः ।
अभिन्युश्च संक्रुद्धः सप्तैते क्रोधमूर्च्छिताः । समभ्यधावंस्त्वरिताश्चित्रकार्म्मुकधारिणः ।
तेषां समभवद्युद्धं तुमुलं लोमहर्षणं । सङ्ग्रामे भरतश्रेष्ठ देवानां दानवैरिव ।
शिखण्डी तु रणे श्रेष्ठो रक्ष्यमाणः किरीटिना । अविध्यद्दशभिर्भीष्मं च्छिन्नधन्वानमाशुगैः । ५५९०
सारथिं दशभिश्चास्य ध्वजञ्चैकेन चिच्छिदे । सोऽन्यत् कार्म्मुकमादाय गाङ्गेयो वेगवत्तरं ।
तदप्यस्य शितैर्बाणैस्त्रिभिश्चिच्छेद फाल्गुनः । एवं स पाण्डवः क्रुद्ध आत्तमात्तं पुनः पुनः ।
धनुश्चिच्छेद भीष्मस्य सव्यसाची परन्तपः । स च्छिन्नधन्वा संक्रुद्धः सृक्कणी परिसंहलिहन् ।
शक्तिं जग्राह तरसा गिरीणामपि दारणीं । ताञ्च चिक्षेप संक्रुद्धः फाल्गुनस्य रथं प्रति ।
तामापतन्तीं संप्रेक्ष्य ज्वलन्तीमशनीमिव । समादत्त शितान् भल्लान् पञ्च पाण्डवनन्दनः । ५५९५
तस्य चिच्छेद तां शक्तिं पञ्चधा पञ्चभिः शरैः । संक्रुद्धो भरतश्रेष्ठ भीष्मबाहुप्रवेरितां ।
सा पपात रथाच्छिन्ना संक्रुद्धेन किरीटिना । मेघवृन्दपरिभ्रष्टा विच्छिन्नेव शतह्रदा ।
च्छिन्नां तां शक्तिमालोक्य भीष्मः क्रोधसमन्वितः । अचिन्तयद्रणे वीरो बुद्ध्या परपुरञ्जयः ।
शक्तोऽहं धनुषैकेन निहन्तुं सर्व्वपाण्डवान् । यद्येषां न भवेद्गोप्ता विष्वक्सेनो महाबलः ।
कारणद्वयमास्थाय नाहं योत्स्यामि पाण्डवान् । अवध्यत्वाच्च पाण्डूनां स्त्रीभावाच्च शिखण्डिनः । ५६००
पित्रा तुष्टेन मे पूर्व्वं यदा कालीविवाहिता । स्वच्छन्दमरणं दत्तमवध्यत्वं रणे तथा ।
तस्मान्मृत्युमहं मन्ये प्राप्तकालमिवात्मनः । एवं ज्ञात्वा व्यवसितं भीष्मस्य मिततेजसः ।
ऋषयो वसवश्चैव वियत्स्था भीष्ममब्रुवन् । यत्ते व्यवसितं तात तदस्माकमपि प्रियं ।
तत्कुरुष्व महाराज युद्धे बुद्धिं निवर्त्तय । अस्य वाक्यस्य निधने प्रादुरासीच्छिवोऽनिलः ।
अनुलोमः सुगन्धी च पृष्ठतश्च समन्ततः । देवदुन्दुभयश्चैव सम्प्रणेदुर्म्महास्वनाः । ५६०५
पपात पुष्पवृष्टिश्च भीष्मस्योपरि मारिष । न च तत् शुश्रुवे कश्चित्तेषां संवदतां नृप ।